

Concerto in Memoriam, 6 juni 2010

Welkomstwoord

J.M.H.J. Keizer, voorzitter van de Raad van Bestuur van 'de Facultatieve Groep'

Burgemeester, dames en heren,

Het is mij een groot genoegen dat ik u, namens 'de Facultatieve Groep' en Westerveld, mag welkom heten bij dit Concerto in Memoriam.

Het Concerto is inmiddels uitgegroeid tot een jaarlijks evenement, dat een verbinding maakt tussen de natuur, de muziek en het gesproken woord. Dat gesproken woord zal vandaag worden verzorgd door programmamaker en schrijver Leo Fijen, die ik hier natuurlijk in het bijzonder welkom heet.

Niemand blijft het verdriet van afscheid nemen bespaard. Ieder van ons krijgt, op enig moment, te maken met de dood en de gevoelens die daarbij worden losgemaakt. Soms staat die dood ver van ons af, ook letterlijk, bij een ramp aan de andere kant van de wereld, of een vreselijk ongeluk waarover we horen in de media. En soms komt die dood plotseling heel erg dichtbij. Op onze school, op ons werk, of in onze straat.

Het meest ingrijpend beleven we de dood wanneer die, wel haast op aanraken nabij, naast ons staat. Dán manifesteert zich de dood in onze vriendenkring, in onze familie en maakt zich meester van die mensen, die ons het aller-dierbaarst zijn.

Gevoelens die wij allemaal kennen. Ook dat bindt ons vandaag aaneen, maar dat wij allemaal die gevoelens kennen, wil nog niet zeggen dat we er allemaal op dezelfde manier mee omgaan.

Hoe je omgaat met het verlies, met het verdriet, bepaal je zelf. Je moet zoeken naar wat voor jou de beste manier is en dat is niet eenvoudig. Het is vaak een proces van vallen en opstaan.

Een vaststaand feit is, dat het wegstoppen, het ontkennen, van die gevoelens geen positieve uitwerking heeft en dat dit het rouwproces verlengt en nog ingewikkelder maakt dan het al is. Het is dus belangrijk om het verdriet te herkennen en te erkennen. Maar het is ook belangrijk om stil te staan bij de mooie en blijde momenten die je met een geliefde hebt mogen beleven.

In ons drukke leven van vandaag is het nodig om actief tijd vrij te maken voor die zo nodige momenten van overpeinzing en beschouwing. Dat laatste is een belangrijke overweging voor ons bij het jaarlijks organiseren van dit Concerto.

Want vanmiddag geven de natuur, de muziek en het gesproken woord ons de gelegenheid om collectief, dus samen, maar wel ieder op haar of zijn eigen manier, het herdenken te beleven en stil te staan bij die overweldigende hoeveelheid en verscheidenheid van gevoelens. Dat is wat voor mij het Concerto ieder jaar weer bijzonder maakt.

Dadelijk beginnen we het programma met het spelen van The Last Post, waarbij we staand een minuut stilte in acht zullen nemen.

Ik wens ons allen een mooie en gedenkwaardige middag....